

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ครอบครัว เป็นสถาบันที่เล็กที่สุดของสังคม แต่เป็นสถาบันหลักที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ให้แก่สมาชิก เพื่อให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด แต่สังคมในยุคปัจจุบันมุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านสังคม จนก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ตลอดจนค่านิยมของประชาชน ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ครอบครัวต้องใช้เวลาในแต่ละวันเพื่อประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย จนทำให้ไม่มีเวลาที่จะดูแลเด็กและเยาวชน จนทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นขาดความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจกันภายในครอบครัว จนทำให้เกิดสภาวะความแตกแยก สถานการณ์เหล่านี้ทำให้เด็กและเยาวชนขาดที่พึ่ง จนต้องแสวงหาทางออกในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเสพและการค้ายาเสพติด การมั่วสุมตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ บางรายเปื้อนหายสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว หนีออกจากบ้านจนกลายเป็นเด็กเร่ร่อน การค้าประเวณี ตลอดจนการรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง (Gang) และมีพฤติกรรมในทางที่เสียหายไม่เหมาะสม และผิดกฎหมาย เช่น การยกพวกตีกันของกลุ่มนักเรียนระหว่างสถาบัน การก่อคดีข่มขืน ไปจนถึงการฆาตกรรม เป็นต้น

การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมักจะเป็นที่กล่าวถึงและวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนทั่วไปว่ามีได้อยู่ในขอบเขตของการกระทำผิดทางศีลธรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงเท่านั้น หากแต่เป็นการกระทำผิดกฎหมายที่รุนแรง เป็นพฤติกรรมที่โหดเหี้ยม ผิดวิสัยของเด็กและเยาวชน โดยจะเห็นได้จากรูปแบบของการกระทำผิดนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการกระทำผิดของผู้ใหญ่ มีความสลับซับซ้อน และมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นด้วย ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมากขึ้นด้วยเช่นกัน ดังตารางที่ 1.1

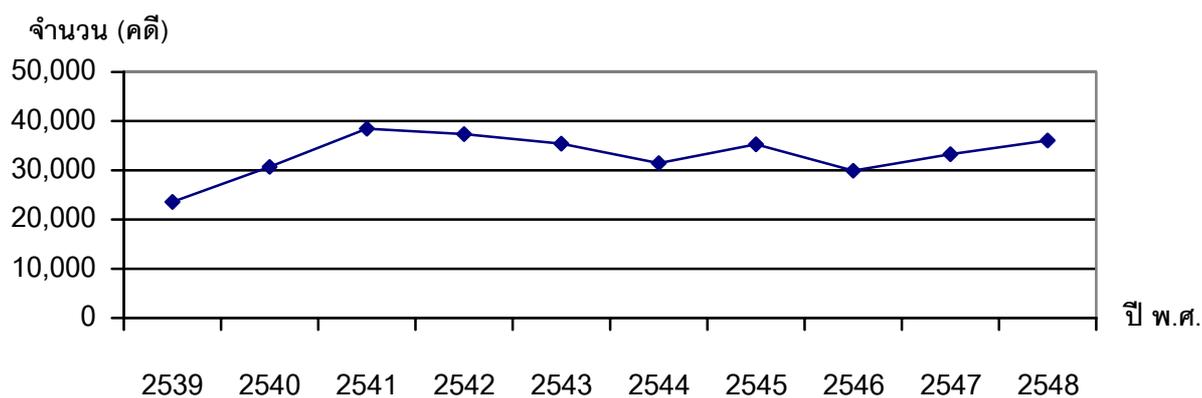
ตารางที่ 1.1
จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2539-2548

หน่วย : คดี

	ปี พ.ศ.									
	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนคดี	23,591	30,668	38,472	37,388	35,439	31,448	35,285	29,915	33,308	36,080

ที่มา: ปรับปรุงจากกลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 1.1
แนวโน้มคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2548

ที่มา: ปรับปรุงจากกลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จะเห็นได้ว่า สถิติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนจะมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นและลดลงเป็นช่วง ๆ โดยในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2546-2548) การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2546 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด 29,915 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 33,308 คน และ 36,080 คน ในปี พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2548 ตามลำดับ

เมื่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน อาทิ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อัยการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งองค์กรเอกชน ต่างให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยได้แยกการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายออกจากการกระทำความผิดของผู้ใหญ่ และถือว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดไม่ใช่อาชญากร แต่เป็นเพียงผู้กระทำความผิดกฎหมายของสังคมและเป็นผู้ที่ยังอ่อนต่อโลก ไม่สมควรที่จะได้รับการลงโทษ หากแต่ควรได้รับการช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงตัวเสียใหม่ ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ฉะนั้นกฎหมายจึงได้บัญญัติให้มีการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ภาวะแห่งจิต และสิ่งแวดล้อมทั้งปวงของเด็กและเยาวชนไปพร้อมกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งจะทำให้ศาลได้ทราบถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดก่อน แล้วจึงใช้มาตรการแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนด้วยวิธีการที่เหมาะสมเป็นราย ๆ ไป เพื่อให้กลับตนเป็นคนดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติสุข (ประภาศน์ อวยชัย, 2535, น. 35-36, อ้างถึงใน เกษวรพงศ์ จินะแสน, 2542, น. 2)

วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนที่ศาลเยาวชนและครอบครัวนำมาใช้เป็นมาตรการเพื่อการแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้น ปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 วิธีการ คือ

1. วิธีการที่ยังไม่ตัดอิสระภาพ ซึ่งแบ่งเป็น
 - ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัว
 - ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน มอบให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง วางข้อกำหนดให้ระวางเด็กหรือเยาวชนนั้นมิให้ก่อเหตุร้าย
 - ปล่อยตัวเด็กและเยาวชนนั้นไป โดยกำหนดเงื่อนไขเพื่อควบคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชนนั้นไว้ด้วย
 - ให้ชดใช้ค่าเสียหาย
 - ให้ทำงานเพื่อสาธารณประโยชน์

- ให้เข้ารับการบำบัดรักษา
- ให้เข้ารับคำปรึกษาแนะนำแบบกลุ่มบำบัดหรือจิตบำบัด หรือกิจกรรมอื่น

2. วิธีการที่ตัดอิสระภาพ

- ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปไว้ยังสถานแรกรับ หรือสถานฝึกอบรม
- ส่งตัวเด็กและเยาวชนนั้นไปไว้ยังสถานกักกัน

ทั้ง 2 วิธีการนี้ ศาลเยาวชนและครอบครัวได้นำมาใช้อย่างกว้างขวางในการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดแต่ละราย โดยเฉพาะวิธีการที่ 2 เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้รับการช่วยเหลือ แก้ไข ฟื้นฟู เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดีและสามารถกลับสู่สังคม ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีต่อไป ซึ่งจากจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ปีพ.ศ.2549 พบว่า

ตารางที่ 1.2

จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
ทั่วประเทศ ในปี พ.ศ.2549 จำแนกเป็นรายเดือน

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	เฉลี่ย
จำนวน (คน)	4,781	4,840	4,875	4,558	4,634	4,612	4,808	4,994	5,209	4,812

ที่มา: ปรับปรุงจากกลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

สำหรับประเทศไทยใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนด้วยการส่งตัวเข้ารับการฝึกอบรมที่นำมาปฏิบัติในประเทศไทยปัจจุบันเป็นเวลา 5 ทศวรรษแล้ว โดยเน้นการบำบัดแก้ไข และฟื้นฟูเด็กและเยาวชนด้วยการเรียนวิชาสามัญ ฝึกวิชาชีพ และกิจกรรมอื่น ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2543 ได้บัญญัติให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควบคุมตัวเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงถูกกำหนดขึ้นเป็นสถานที่เพื่อรับเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมตาม

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลว่ากระทำความผิดและสมควรถูกควบคุมตัวไว้เพื่อให้การฝึกอบรม โดยมีระยะเวลาในการฝึกอบรมแตกต่างกันออกไปตามที่ศาลกำหนด

ดังนั้น ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงมีภารกิจในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ศาลสั่งให้ฝึกอบรมในสถานฝึกและอบรมในเรื่องความเป็นอยู่ ตลอดจนการเสริมสร้างพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ตลอดจนการอบรมนิสัยยกเลิกล้มเลลาจิตใจให้กลับตนเป็นพลเมืองดี การให้การรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย การจัดนันทนาการเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ตลอดจนการดำเนินการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยตัว การดำเนินงานโดยทั่วไปของศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงเป็นรูปแบบของบ้านผสมโรงเรียน โดยในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีพ่อบ้านแม่บ้านทำหน้าที่คอยให้การดูแลเอาใจใส่ให้เด็กได้รับความอบอุ่น มีนักจิตวิทยา สังคมสงเคราะห์ และพยาบาล ร่วมกัน ทำหน้าที่ในการบำบัดแก้ไข และฟื้นฟูเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ยังมีครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาสามัญ วิชาชีพ และการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและจริยธรรมให้แก่เด็ก

แต่เมื่อพิจารณาถึงสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนนั้น จำนวนคดีที่เป็นการกระทำผิดซ้ำกลับลดลงไม่มากนัก ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3
จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่เป็นการกระทำผิดซ้ำ
เมื่อเปรียบเทียบกับคดีที่จับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2548

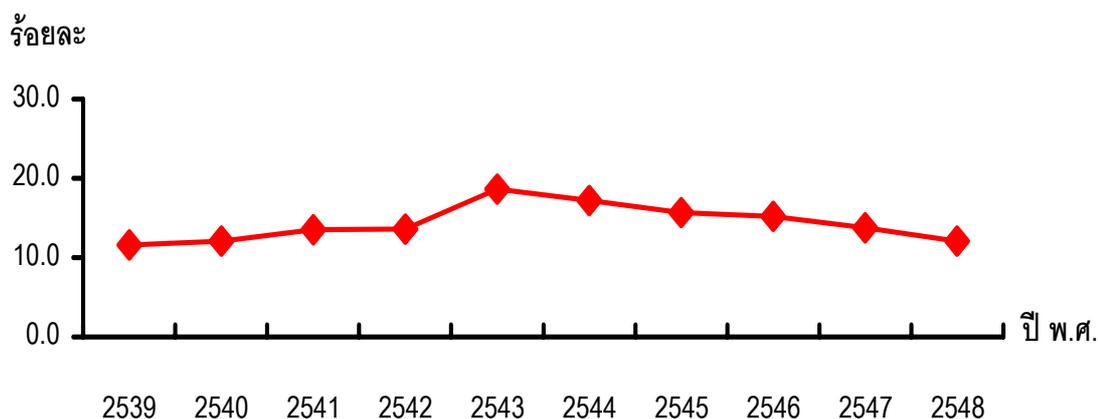
หน่วย : คดี

	ปี พ.ศ.									
	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนคดี ที่จับกุม ทั้งสิ้น	23,591	30,668	38,472	37,388	35,439	31,448	35,285	29,915	33,308	36,080
จำนวนคดี ที่เป็น การกระทำ ผิดซ้ำ	2,739	3,715	5,207	5,099	6,580	5,414	5,531	4,535	4,607	4,357
ร้อยละของ คดีที่เป็น การกระทำ ผิดซ้ำ	11.6	12.1	13.5	13.6	18.6	17.2	15.7	15.2	13.8	12.1

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรม กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน

ภาพที่ 1.2

แนวโน้มร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่เป็นการกระทำผิดซ้ำเมื่อเปรียบเทียบกับ
คดีที่จับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2548

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรม กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน

จากตารางและกราฟที่แสดงถึงแนวโน้มของคดีและเยาวชนที่เป็นการกระทำผิดซ้ำเมื่อเปรียบเทียบกับคดีที่จับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539-2548 แล้วนั้น จะพบว่าจำนวนคดีที่เป็นการกระทำผิดซ้ำไม่ได้ลดลงมาก ซึ่งจำนวนการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนก็จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความไม่มีประสิทธิภาพของกระบวนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ตลอดจนกระบวนการดูแลติดตามภายหลังปล่อย

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ก็คือ ปัจจัยทางด้านครอบครัว ซึ่งหมายถึง ความบกพร่องของครอบครัวในการทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สัมพันธภาพภายในครอบครัวที่ไม่ดี หรือแม้กระทั่งเด็กและเยาวชนไม่มีความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว จึงทำให้กระทำความผิดลงไป และถึงแม้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ดำเนินการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและพัฒนาเด็กและเยาวชนเหล่านั้น โดยที่ไม่ได้มีการดำเนินการร่วมกับครอบครัว ไม่ได้ให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนร่วมด้วยนั้น สาเหตุจากครอบครัวที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดก็อาจจะยังไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไข สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัวยังไม่ดี ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวออกไป แต่ครอบครัวยังไม่สามารถทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคม ไม่สามารถสร้างความผูกพัน ซื่อสุกมัด ความรู้สึกในทางบวกกับเด็กและ

เยาวชนได้ เด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็ยังคงรู้สึกว่าเขาขาดความรัก ความอบอุ่นเช่นเดิม จนต้องหันกลับไปคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนกลุ่มเดิม และชักชวนกันกระทำผิดอีกครั้งหนึ่ง

การฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงควรให้ครอบครัวของเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างกัน เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ก็จะสามารถทราบถึงสภาพปัญหาภายในครอบครัวที่แท้จริง ทำให้สามารถวางแผนในการบำบัดแก้ไข พี่นฟูเด็กและเยาวชน ได้อย่างเหมาะสม ตรงกับสภาพปัญหาที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด เพื่อให้ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์หลังจากเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัว ซึ่งก็จะสามารถช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำได้

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ด้วยเหตุที่กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนได้เน้นเรื่องการบำบัด แก้ไข พี่นฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมากกว่าการที่จะลงโทษให้สาสมกับสิ่งที่เด็กและเยาวชนเหล่านั้นกระทำลงไป แต่เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลทางด้านสถิติการกระทำผิดซ้ำแล้วนั้น ก็ยังพบว่ายังมีจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำอยู่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่องของกระบวนการบำบัด แก้ไข และพี่นฟูที่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้อย่างมีครบถ้วนสมบูรณ์ตามสภาพปัญหา นอกจากนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการเลี้ยงดูและให้การอบรมสั่งสอนโดยตรงกับเด็กและเยาวชน จึงมีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษา การมีครอบครัวมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุขิตา เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแนวทาง มาตรการ รูปแบบกระบวนการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดของต่างประเทศและประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา
3. เพื่อแสวงหารูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตาที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงรูปแบบ กระบวนการ กิจกรรมการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ทั้งในด้านการฝึกอบรมวิชาสามัญ การฝึกอบรมวิชาชีพ การบำบัดแก้ไข และการฟื้นฟู รวมทั้งการอบรมด้านจริยธรรม และพลศึกษา และศึกษาถึงกระบวนการฝึกอบรมของต่างประเทศเพื่อนำมาเปรียบเทียบของประเทศไทยที่ได้ปฏิบัติ

โดยผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่ครอบครัวจะเข้ามามีส่วนร่วมทำหน้าที่ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และจากกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการให้ทางครอบครัวสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ นั้น ด้านครอบครัวเองได้เข้ามาร่วมดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมนั้นมากน้อยหรือไม่ อย่างไร มีเหตุปัจจัยใดที่ทำให้ครอบครัวตัดสินใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน รวมทั้งดำเนินการสอบถามความคิดเห็น ทัศนคติเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรม จากกลุ่มประชากร อันได้แก่ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุทิตา ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุทิตา ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนารูปแบบการนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยให้ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทที่เหมาะสม

ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนร่วมกับทางศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น

นิยามศัพท์ในการศึกษา

การมีส่วนร่วมของครอบครัว หมายถึง การที่บิดาหรือมารดา หรือญาติคนอื่น ๆ หรือบุคคลที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตาเข้ามาร่วมดำเนินการในกระบวนการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนร่วมกับทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั้งในส่วนของ การวางแผนการฝึกอบรม การร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม การร่วมประเมินผลการฝึกอบรม รวมทั้งการวางแผนภายหลังปล่อย

การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบ วิธีการที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจัดให้มีขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อันได้แก่ การเรียนวิชาสามัญ การฝึกอบรมวิชาชีพ และการบำบัด แก้อาการ และฟื้นฟู ทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติของบุคคลในทางที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกินกว่า 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่นับรวมถึงบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส ที่ศาลเยาวชนและครอบครัว หรือ ศาลอื่นพิพากษาว่ากระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและมีคำสั่งให้ส่งตัวมารับการฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ หมายถึง สถานที่ดำเนินการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่ศาลเยาวชนและครอบครัว หรือ ศาลอื่นมีคำสั่งให้ส่งตัวมารับการฝึกอบรม ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ หมายถึง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดของต่างประเทศและประเทศไทย
2. ทราบทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในปัจจุบัน และการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา
3. ได้รูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตาที่เหมาะสม